

РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В КОНТЕКСТІ РЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЇ РОБОЧОЇ СИЛИ

Максименко Я.А.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Широке розповсюдження останнім часом отримала міграція робочої сили, в тому числі висококваліфікованих фахівців, пов'язана як з низьким рівнем оплати праці, так і з неможливістю реалізувати повною мірою творчий потенціал. Про масштаби міграції робочої сили свідчать дані щодо обсягів приватних переказів: в 2015 р. – 6959 млн дол., в 2016 р. – 7535 млн дол., в 2017 р. – 9264 млн дол. Основними міграційними векторами є країни ЄС і СНД. В цілому з країн ЄС надійшло 5697 млн дол. (61,5%), країн СНД – 1448 млн дол. (15,6%). Серед країн-реципієнтів, в першу чергу, слід виділити: Польщу, Росію, США, Італію, Чеську республіку. Максимальні обсяги приватних переказів надходять з Польщі – 3116 млн дол. (33,6% від загального обсягу); а також Росії – 1292 млн дол. (13,9%), США – 679 млн дол. (7,3%), Італії – 448 млн дол. (4,8%), Чеської республіки – 434 млн дол. (4,7%) [4]. Приплив грошових переказів в країну здійснює позитивний вплив на її розвиток, хоча втрати від міграції перевищують вигоди, оскільки міграція призводить до зниження трудового, інтелектуального потенціалу країни.

Для запобігання міграції необхідно запровадження соціальних програм, збільшення рівня доходів, забезпечення населення робочими місцями. Важливим є створення умов для розвитку і реалізації людського капіталу [1, 2], складовими якого виступають знання, досвід, компетентність [3]. За індексом розвитку людського капіталу в світі лідирують такі країни як Фінляндія, Норвегія, Швейцарія, Японія, Швеція, Німеччина, Франція. З урахуванням високих доходів і більш сприятливих умов для застосування інтелектуального потенціалу іноземні держави стають привабливими для українських висококваліфікованих фахівців. Інвестування в людський капітал, забезпечення якісної освіти, розвитку навичок – основні заходи, спрямовані на вирішення даної проблеми. Тільки створення гідних умов для накопичення знань, їх реалізації дозволить запобігти відтоку висококваліфікованих кадрів, зберегти і примножити науковий, інтелектуальний, культурний потенціал нашої країни.

Література:

1. Максименко Я. А. Зовнішня міграція в Україні: сприяння розвитку чи бар'єр? / Я. А. Максименко, А. О. Талалаєва // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2012. – № 5, т. 2. – С. 240-244.
2. Максименко Я. А. Миграционные процессы в Украине: проблемы и перспективы / Я. А. Максименко, И. И. Хайло // Вестник Нац. техн. ун-та "ХПИ" : сб. науч. тр. Темат. вып. : Актуальные проблемы управления и финансово-хозяйственной деятельности предприятия. – Харьков : НТУ "ХПИ". – 2014. – № 23 (1066). – С. 40-47.
3. Maslak O. Intellectual capital as a factor of economic development of Ukraine / O. Maslak, N. Grishko, O. Hlazunova, M. Maslak // Journal of Turība University «Acta Prosperitatis». – Turība (Latvia), 2016. – No 7. – P. 104 –118.
4. Статистика зовнішнього сектора. Грошові перекази. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. – 2017. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=19208357>